இல்லை. ஆக, அவர்களுடையது எல்லைக்குட்பட்ட சந்நியாசம். இப்போது உங்களுடையது எல்லையற்ற சந்நியாசம் ஆகும். முழு உலகத்தில் இருந்தும், உறவினர்கள் போன்றோரிடமிருந்தும் சந்நியாசம் செய்கிறீர் கள். உங்களுக்காக இப்போது சொர்க்கம் ஸ்தாபனை ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது. உங்களின் புத்தி சொர்க்கத்தின் பக்கம் தான் செல்லும். ஆக, சிவபாபாவைத்தான் நினைக்க வேண்டும். என்னை நினைவு செய்யுங்கள் என்று எல்லையற்ற தந்தை சொல்கிறார். மன்மனாபவ (மனதினால் ஒரு தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள்), மத்தியாஜி பவ. (மத்தியிலுள்ள விஷ்ணுவைப் போல் ஆகுங்கள்) ஆக, நீங்கள் தேவதை ஆகிவிடுவீர்கள். இது, கீதையின் அதே பாகமாகும். சங்கமயுகம் கூட இருக்கிறது. நான் சங்கமயுகத்தில் தான் சொல்கிறேன். இராஜயோகத்தை கண்டிப்பாக சங்கமயுகத்தின் முந்தைய பிறவியில் கற்றிருப்பீர்கள். இந்த உலகம் மாறுகிறது அல்லவா! நீங்கள் தூய்மையற்றவரிலிருந்து தூய்மையானவராக ஆகிறீர்கள். இப்போது இது புருஷோத்தம சங்கமயுகமாகும். இப்போது நாம் தமோபிரதானத்திலிருந்து சதோபிராதனமாக ஆகிறோம். ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் நல்ல முறையில் புரிந்து உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இதை மனிதர்கள் யாரும் சொல்லவில்லை. இது **ஸ்ரீமத்** அதாவது, பகவானுடைய சிறந்ததிலும் சிறந்த வழி ஆகும். மற்ற அனைத்தும் மனிதர்களின் வழியாகும். மனிதர்களின் வழியினால் விழுந்து கொண்டே வருகிறீர்கள். இப்போது ஸ்ரீமத் மூலமாக நீங்கள் ஏறுகிறீர்கள். பாபா, மனிதரிலிருந்து தேவதை ஆக்கிவிடுகிறார். சொர்க்கவாசிகளுடையது தெய்வீக வழியாகும் மற்றும் நரகவாசி மனிதர்களின் வழியை இராவணனின் வழி என்று சொல்லப்படுகிறது. இராவண ராஜ்ஜியமும் ஒன்றும் குறைந்ததல்ல! முழு உலகத்தின் மீதும் இராவணனின் ராஜ்ஜியம் நடக்கிறது. இந்த எல்லையற்ற இலங்கையில் இராவணனின் ராஜ்ஜியம் நடக்கிறது. பிறகு, தேவதைகளின் தூய்மையான ராஜ்ஜியம் ஏற்படும். அங்கே, எல்லையற்ற சுகம் இருக்கும். சொர்க்கத்திற்கு எவ்வளவு மகிமை இருக்கிறது. சொர்க்கத்திற்குச் சென்றுவிட்டார் என்று சொல்லவும் செய்கிறார்கள். ஆக, கண்டிப்பாக நரகத்தில் இருந்திருக்கிறார் என்று பொருள்படுகிறதல்லவா! நரகத்திலிருந்து செல்கிறார் என்றால் மீண்டும் நரகத்திற்குத் தான் வருவார் அல்லவா! சொர்க்கம் இப்போது எங்கே இருக்கிறது? இந்த விஷயங்கள் எந்த சாஸ்திரங்களிலும் இல்லை. இப்போது பாபா உங்களுக்கு முழு ஞானத்தையும் கொடுக்கிறார். பேட்டரியை நிரப்புகிறார். மாயை பிறகு தொடர்பைத் துண்டித்து விடுகிறது. நல்லது!

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல்போய் கண்டெடுக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமான பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கங்கள். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாராம்,

1) மனம்-சொல்-செயலில் தூய்மையாகி ஆத்மா என்ற பேட்டரியில் சக்தியை நிரப்ப (சார்ஜ் செய்ய) வேண்டும். உறுதியான பிராமணர் ஆக வேண்டும்.

2) மனதின் வழி அல்லது மனிதர்களின் வழியை விடுத்து ஒரு தந்தையின் ஸ்ரீமத் படி நடந்து தன்னை சிறந்தவராக ஆக்க வேண்டும். சதோபிரதானமாகி தந்தையுடன் பறந்து செல்ல வேண்டும்.

வரதானம். முயற்சி என்ற வார்த்தையை சரியான முறையில் பயன்படுத்தி எப்போதும் முன்னேறிச் செல்லக் கூடிய சிறந்த முயற்சியாளர் ஆகுக.

பலதடவை முயற்சியாளர் என்ற வார்த்தை கூட தோல்வி அடையும் போது அல்லது வெற்றி கிடைக்காதபோது நல்ல காரணமாக (சாக்குபோக்கு) பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஏதேனும் தவறு நடந்து விட்டால், நாங்கள் இப்போது முயற்சியாளர்கள் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆனால், மிகச்சரியான முயற்சியாளர் ஒருபோதும் தோல்வி அடைய முடியாது. ஏனெனில், முயற்சி என்ற வார்த்தையின் மிகச் சரியான அர்த்தமே தன்னை ஆத்மா என்று புரிந்து நடப்பதாகும். அப்படிப்பட்ட ஆத்மீக நிலையில் இருக்கக் கூடிய முயற்சியாளர்கள் எப்போதும் லட்சியத்தை முன்னால் வைத்து செல்வார்கள். அவர்கள் ஒருபோதும் நின்று போவதில்லை. தைரியத்தையும் உற்சாகத்தையும் விடுவதில்லை.

சுலோகன். மாஸ்டர் சர்வசக்திவான் என்ற நினைவில் இருங்கள். இந்த நினைவு தான் எஜமானத் தன்மையின் நினைவைக் கொடுக்கிறது.

21.01.2011 காலைமுரளி ஓம்சாந்தி பாப்தாதா மதுபன்

இனிமையான குழந்தைகளே! நீங்கள் புத்துணர்வு (Refresh) பெறுவதற்காக தந்தையிடம் வந்திருக்கின்றீர்கள், தந்தை மற்றும் ஆஸ்தியை நினைவு செய்தால் சதா புத்துணர்வுடன் (Refresh) இருப்பீர்கள்.

கேள்வி: புத்திசாலி குழந்தைகளின் முக்கிய அடையாளம் என்னவாக இருக்கும்?

பதில்: யார் புத்திசாலியாக இருக்கின்றார்களோ அவர்களுக்கு அளவற்ற குஷி இருக்கும். ஒருவேளை குஷியில்லையெனில் முட்டாள்களாக இருக்கின்றீர்கள் என்று பொருள். புத்திசாலி என்றால் தங்கப்புத்தி ஆகக் கூடியவர்கள். அவர்கள் மற்றவர்களையும் தங்கப்புத்தியாக ஆக்குவார்கள். ஆன்மீக சேவையில் பிசியாக இருப்பார்கள். தந்தையின் அறிமுகம் கொடுக்காமல் இருக்க முடியாது.

ஓம்சாந்தி. தந்தை அமர்ந்து புரிய வைக்கின்றார், இந்த தாதாவும் புரிய வைக்கின்றார். ஏனெனில் தந்தை தாதாவின் மூலம் புரிய வைக்கின்றார். நீங்கள் எவ்வாறு புரிந்து கொள்கின்றீர்களோ அவ்வாறு தாதாவும் புரிந்து கொள்கின்றார். தாதாவை பகவான் என்று கூறப்படுவது கிடையாது. இது பகவானின் மகாவாக்கியமாகும். தந்தை முக்கியமாக என்ன புரிய வைக்கின்றார் எனில், ஆத்மா அபிமானியாக ஆகுங்கள். இவ்வாறு ஏன் கூறுகின்றார்? ஏனெனில் தன்னை ஆத்மா என்று புரிந்து கொள்வதன் மூலம் நாம் பதீத பாவனன் பரம்பிதா பரமாத்மாவின் மூலம் பாவனம் ஆகக் கூடியவர்கள். இந்த ஞானம் புத்தியில் இருக்கின்றது. அனைவருக்கும் புரிய வைக்க வேண்டும், நாம் பதீதமாக இருக்கின்றோம் என்று அழைக்கவும் செய்கின்றனர். புது உலகம் கண்டிப்பாக பாவனமாக இருக்கும். புது உலகை உருவாக்கக் கூடியவர், ஸ்தாபனை செய்யக் கூடியவர் தந்தை ஆவார். அவரைத் தான் பதீத பாவன் பாபா என்று அழைக்கின்றனர். பதீத பாவன், கூடவே அவரை தந்தை என்றும் கூறுகின்றனர். தந்தையை ஆத்மாக்கள் அழைக்கின்றனர். சரீரம் அழைக்காது. ஆத்மாக்களாகிய நமது தந்தை பரலௌகீகமானவர், அவர் தான் பதீத பாவன் ஆவார். இது நல்ல முறையில் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். இது புது உலகமா? அல்லது பழைய உலகமா? இதனைப் புரிந்து கொள்ள முடியும் அல்லவா! நாம் அளவற்ற சுகத்துடன் இருப்பதாக நினைக்கும் முட்டாள்களும் இருக்கின்றனர். நாம் சொர்க்கத்தில் அமர்ந்திருக் கின்றோம். ஆனால் கலியுகத்தை ஒருபொழுதும் சொர்க்கம் என்று கூற முடியாது என்பதையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். பெயரே கலியுகம், பழைய பதீத உலகமாகும். வித்தியாசம் இருக்கின்றதல்லவா! மனிதர்களின் புத்தியில் இது கூட அமர்வது கிடையாது. முற்றிலும் இற்றுப்போன நிலையில் இருக்கின்றனர். குழந்தை படிக்கவில்லையெனில் நீ கல்புத்தியுடன் இருக்கின்றாய் என்று கூறுகின்றனர் அல்லவா! உங்களது ஊரில் உள்ளவர்கள் முற்றிலுமாக கல்புத்தியுடையவர்கள் என்று பாபாவும் எழுதுகின்றார். புரிந்து கொள்வது கிடையாது, ஏனெனில் மற்றவர்களுக்குப் புரிய வைப்பது கிடையாது. சுயம் தங்கப் புத்தியாக ஆகின்றீர்கள் எனில் மற்றவர்களையும் ஆக்க வேண்டும். முயற்சி செய்ய வேண்டும். இதில் வெட்கப்பட வேண்டிய விசயமே கிடையாது. ஆனால் மனிதர்களின் புத்தியில் அரை கல்பமாக தலை கீழான விசயங்கள் இருப்பதால் அதனை மறப்பதே கிடையாது. எப்படி மறக்கச் செய்வது? மறக்கச் செய்யும் சக்தியும் கூட ஒரு தந்தையிடம் தான் இருக்கின்றது. தந்தையைத் தவிர வேறு யாரும் இந்த ஞானம் கொடுக்க முடியாது. அனைவரும் அஞ்ஞானிகள் என்று கூறப்படுகின்றனர். பிறகு அவர்களுக்கு ஞானம் எங்கிருந்து வரும்? எதுவரை தந்தை வந்து ஞானம் கூறவில்லையோ! தமோ பிரதானம் என்றாலே அஞ்ஞானி உலகமாகும். சதோ பிரதானம் என்றால் தெய்வீக உலகம். வித்தியாசம் இருக்கின்றதல்லவா! தேவி தேவதைகள் தான் மறுபிறப்பு எடுக்கின்றனர். காலமும் சுற்றிக் கொண்டே இருக்கின்றது. புத்தியும் பலவீனம் ஆகிக் கொண்டே செல்கின்றது. புத்தியின் தொடர்பு வைப்பதன் மூலம் என்ன சக்தி கிடைக்கின்றதோ அது பிறகு அழிந்து விடுகின்றது.

இப்பொழுது தந்தை உங்களுக்குப் புரிய வைக்கின்றார் எனில் நீங்கள் எவ்வளவு புத்துணர்வு அடைகின்றீர்கள்! நீங்கள் புத்துணர்வுடன் இருந்தீர்கள் மற்றும் ஓய்வுடன் இருந்தீர்கள். தந்தையும் எழுதுகின்றார் அல்லவா - குழந்தைகளே! வந்து புத்துணர்வும் அடையுங்கள் மற்றும் ஓய்வும் அடையுங்கள். புத்துணர்வு அடைந்த பின்பு நீங்கள் சத்யுகத்தில் ஓய்வுபுரிக்குச் செல்கின்றீர்கள். அங்கு உங்களுக்கு அதிக ஓய்வு கிடைக்கும். அங்கு சுகம், சாந்தி, செல்வம் அனைத்தும் உங்களுக்கு கிடைக்கும். ஆக புத்துணர்வு மற்றும் ஓய்வு பெறுவதற்காக தந்தையிடத்தில் வருகின்றீர்கள். சிவபாபா தான் புத்துணர்வும் ஏற்படுத்துகின்றார். ஓய்வும் பாபாவிடத்தில் எடுக்கின்றீர்கள். ஓய்வு என்றால் அமைதி. களைப்படைந்து ஓய்வு எடுக்கின்றீர்கள் அல்லவா! ஓய்வுக்காக சிலர் எங்கெங்கேயோ செல்கின்றனர். அதில் புத்துணர்வுக்கான விசயமே கிடையாது. இங்கு உங்களுக்கு தந்தை தினமும் புரிய வைக்கின்றார் எனில், நீங்கள் இங்கு

வந்து புத்துணர்வு அடைகின்றீர்கள். நினைவு செய்வதன் மூலம் நீங்கள் தமோ பிரதானத்திலிருந்து சதோ பிரதானமாக ஆகின்றீர்கள். சதோ பிரதானம் ஆவதற்காகத் தான் நீங்கள் இங்கு வருகின்றீர்கள். அதற்கான முயற்சி என்ன? இனிமையிலும் இனிமையான குழந்தைகளே! தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள். தந்தை அனைத்து கல்வியையும் கொடுத்து விட்டார். இந்த சிருஷ்டிச் சக்கரம் எவ்வாறு சுற்றுகின்றது? உங்களுக்கு ஓய்வு எவ்வாறு கிடைக்கின்றது? வேறு யாரும் இந்த விசயங்களை அறிந்திருக்க வில்லையெனில் அவர்களுக்கும் புரிய வைக்க வேண்டும். அதன் மூலம் அவர்களும் உங்களைப் போன்று புத்துணர்வு அடைந்து விடுவார்கள். அனைவருக்கும் செய்தி கொடுப்பது தான் உங்களது கடமையாகும். அழிவற்ற புத்துணர்வு ஏற்பட வேண்டும். அழிவற்ற ஓய்வு அடைய வேண்டும். அனை வருக்கும் இந்த செய்தியைக் கூறுங்கள். தந்தை மற்றும் ஆஸ்தியை நினைவு செய்யுங்கள் என்ற நினைவு ஏற்படுத்த வேண்டும். மிகவும் எளிய விசயமாகும். எல்லையற்ற தந்தை சொர்க்கத்தை உருவாக்குகின்றார். சொர்க்கத்தின் ஆஸ்தியைத் தான் கொடுக்கின்றார். இப்பொழுது நீங்கள் சங்கமத்தில் இருக்கின்றீர்கள். மாயையின் சாபம் மற்றும் தந்தையின் ஆஸ்தியை நீங்கள் அறிந்திருக்கின்றீர்கள். எப்பொழுது மாயை இராவணனின் சாபம் அடைகின்றீர்களோ அப்பொழுது தூய்மையும் அழிந்து விடுகின்றது, சுகம் சாந்தியும் அழிந்து விடுகின்றது, செல்வமும் அழிந்து விடுகின்றது. எப்படி சிறிது சிறிதாக அழிகின்றது என்பதையும் தந்தை புரிய வைத்திருக்கின்றார். எவ்வளவு பிறப்பு ஏற்படுகின்றது? துக்கதாமத்தில் ஓய்வு ஏற்படுவது கிடையாது. சுகதாமத்தில் ஓய்வே ஓய்வு தான். மனிதர்களை பக்தி எவ்வளவு களைப்படையச் செய்கின்றது! பல ஜென்மங்களுக்கு பக்தி களைப்படையச் செய்து விடுகின்றது, ஏழையாக ஆக்கி விடுகின்றது. இதனையும் இப்பொழுது தந்தை உங்களுக்குப் புரிய வைக்கின்றார். புதிது புதிதாக வருகின்றனர் எனில் எவ்வளவு புரிய வைக்கப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு விசயத்திலும் மனிதர்கள் அதிகமாக சிந்திக்கின்றனர். மந்திரம் ஏற்பட்டு விடக் கூடாது என்று நினைக்கின்றனர். ஹரே, நீங்கள் தானே மந்திரவாதி என்று கூறுகின்றீர்கள். ஆக மந்திரவாதி என்று நானும் கூறுகின்றேன். ஆனால் வெள்ளாடு, செம்மறியாடு போன்றதாக ஆக்கி விடுவது போன்ற மந்திரம் கிடையாது. மிருகங்களாக கிடையாது அல்லவா! இது புத்தியினால் புரிந்து கொள்ள வேண்டியதாகும். அழகான இசை மண்டல சூழலின் ராகங்களின் மூலம்.......... என்று பாடப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த நேரத்தில் மனிதர்கள் கட்டுபாடின்றி விரும்பியபடி செம்மறியாடுகள் போன்று இருக்கின்றனர். இந்த விசயம் இந்த நேரத்திற்கானதாகும். சத்யுகத்தில் பாடப்படுவது கிடையாது. இந்த நேரத்திற்கான புகழாகும். சண்டிகா தேவிக்கு எவ்வளவு விழாக்கள் செய்கின்றனர்! அவர் யார்? என்று கேளுங்கள். தேவி (அம்மன்) என்று கூறுவர். இப்படிப்பட்ட பெயர்கள் அங்கு இருக்காது. சத்யுகத்தில் எப்பொழுதும் சுபமான பெயர்கள் இருக்கும். ஸ்ரீ இராமச்சந்திரன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் .... ஸ்ரீ என்று சிரேஷ்டமானவரை கூறப்படுகின்றது. சத்யுக சம்பிரதாயம் சிரேஷ்டமானது என்று கூறப்படுகின்றது. கலியுக விகார சம்பிரதாயத்தை சிரேஷ்டமானது என்று எப்படி கூற முடியும்? ஸ்ரீ என்றால் சிரேஷ்டம். இப்போதைய மனிதர்கள் சிரேஷ்டமானவர்கள் கிடையாது. மனிதனிலிருந்து தேவதை ...... என்று பாடப்பட்டிருக்கின்றது. பிறகு தேவதையிலிருந்து மனிதனாக ஆகின்றனர். ஏனெனில் 5 விகாரங்களில் செல்கின்றனர். இராவண ராஜ்ஜியத்தில் அனைவரும் மனிதர்களாகவே இருக்கின்றனர். அங்கு தேவதைகள். அது தெய்வீக உலகம், இது மனித உலகம் என்று கூறப்படுகின்றது. தெய்வீக உலகை பகல் என்று கூறப்படுகின்றது, மனித உலகம் இரவு என்று கூறப்படுகின்றது. பகல் என்றால் வெளிச்சம், இரவு என்றால் இருள் என்று கூறப்படுகின்றது. இந்த வித்தியாசத்தை நீங்கள் அறிந்திருக் கின்றீர்கள். நாம் முன்பு எதையும் அறியாதவர்களாக இருந்தோம் என்பதை நீங்கள் உணர்கின்றீர்கள். இப்பொழுது அனைத்து விசயங்களும் புத்தியில் இருக்கின்றது. ரிஷி முனிவர்களிடத்தில் படைப்பவர் மற்றும் படைப்பின் முதல், இடை, கடையை அறிந்திருக்கின்றீர்களா? என்று கேட்டால் இல்லை இல்லை என்று கூறினர். எங்களுக்குத் தெரியாது. நாமும் முன்பு நாஸ்திகர்களாக இருந்தோம் என்பதை இப்பொழுது நீங்கள் உணர்ந்திருக்கின்றீர்கள். எல்லையற்ற தந்தையை அறியாமல் இருந்தோம். அவர் அசலான, அழிவற்ற பாபா, ஆத்மாக்களின் பாபா. நாம் அந்த எல்லையற்ற தந்தையினுடையவர்களாக ஆகியிருக்கின்றோம், அவர் ஒருபொழுதும் எரிவது கிடையாது என்பதை குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிந்திருக்கின்றீர்கள். இங்கு அனைவரும் எரிந்து விடுகின்றனர், இராவணனையும் எரிக்கின்றனர். சரீரம் அல்லவா! இருப்பினும் ஆத்மாவை ஒருபொழுதும் எரிக்க முடியாது. ஆக குழந்தைகளுக்கு தந்தை தன்னிடத்தில் எந்த குப்தமான (மறைவான) ஞானம் இருக்கின்றதோ அதனைக் கூறுகின்றார். இந்த ஆத்மாவில் குப்தமான ஞானம் இருக்கின்றது. ஆத்மாவும் குப்தமானது. ஆத்மா இந்த வாயின் மூலம் பேசுகின்றது. ஆகையால் தந்தை கூறுகின்றார் - குழந்தைகளே! தேக அபிமானிகளாக ஆகாதீர்கள்.

ஆத்ம அபிமானியாக ஆகுங்கள். இல்லையெனில் தலைகீழானவர்களாக ஆகிவிடுகின்றீர்கள். தன்னை ஆத்மா என்பதை மறந்து விடுகின்றீர்கள். நாடகத்தின் ஞானத்தையும் மிக நல்ல முறையில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். நாடகத்தில் என்ன பதிவாகி இருக்கின்றதோ அது மீண்டும் அதே போன்று திரும்பவும் நடைபெறும். இது யாருக்கும் தெரியாது. நாடகப்படி விநாடிக்கு விநாடி எவ்வாறு நடைபெறுகின்றது, இந்த ஞானமும் புத்தியில் இருக்கின்றது. ஆகாயத்தை யாராலும் அளக்க முடியாது. நிலத்தை அளந்து விட முடியும், ஆகாயம் சூட்சுமமானது, நிலம் ஸ்தூலமானது. சில பொருட்களை அளக்கவே முடியாது. அதனால் தான் ஆகாயமயமாக, பாதாளமயமாக இருக்கின்றது என்று கூறுகின்றனர். சாஸ்திரங்களில் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றீர்கள் அல்லவா! இருப்பினும் மேலே சென்று பார்க்கின்றனர். அங்கேயும் வாழ்வதற்கான உலகம் இருக்கின்றதா? என்று முயற்சி செய்கின்றனர். வாழ்வதற்கு உலகில் பல இடங்கள் இருக்கின்றன. பாரதத்தில் ஒரே ஒரு தேவி தேவதா தர்மம் இருந்தது, வேறு எந்த கண்டமும் கிடையாது, பிறகு எவ்வளவு உருவாகி விட்டது! நீங்கள் சிந்தித்துப் பாருங்கள். பாரதத்திலும் கூட மிகக் குறைவான தேவதைகள் தான் பரந்து இருந்தனர். ஜமுனா நதிக்கரையில் இருந்தது. டெல்லி பரிஸ்தானாக இருந்தது, இது சுடுகாடு என்று கூறப்படுகின்றது. இங்கு திடீர் மரணம் ஏற்பட்டுக் கொண்டே இருக்கின்றது. அமரலோகம் **பரிஸ்தான்** என்று கூறப்படுகின்றது. அங்கு இயற்கையின் அழகு அதிகமாக இருக்கும். பாரதத்தை உண்மையில் பரிஸ்தான் என்று கூறினர். இந்த லெட்சுமி நாராயணன் பரிஸ்தானிற்கு எஜமானர்கள் அல்லவா! எவ்வளவு அழகானவர்களாக இருக்கின்றனர்! சதோ பிரதானம் அல்லவா! இயற்கையான அழகு இருந்தது. ஆத்மாவும் ஜொலித்துக் கொண்டே இருக்கின்றது. கிருஷ்ணரின் பிறப்பு எப்படி ஏற்படும்? என்று குழந்தைகளுக்குக் காண்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. முழு அறையும் ஒளிமயமானதாக ஆகிவிடும். ஆக தந்தை வந்து குழந்தைகளுக்குப் புரிய வைக்கின்றார். இப்பொழுது நீங்கள் பரிஸ்தான் செல்வதற்காக முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கின்றீர்கள். கண்டிப்பாக வரிசைக்கிரமம் இருக்க வேண்டும். அனைவரும் ஒன்று போல் இருக்க முடியாது. இவ்வளவு சிறிய ஆத்மா எவ்வளவு பெரிய நடிப்புகளை நடிக்கின்றது! என்பதை சிந்தித்துப் பாருங்கள். சரீரத்தை விட்டு ஆத்மா பிரிந்து விட்டால் சரீரத்தின் நிலை என்ன ஆகிவிடுகின்றது? முழு உலகிலும் உள்ள நடிகர்களும் அதே நடிப்பைத் தான் நடிக்கின்றனர் அதாவது அநாதியில் என்ன உருவாக்கப் பட்டிருக்கின்றதோ. இந்த சிருஷ்டியும் அநாதியாகும். அதில் ஒவ்வொருவரின் நடிப்பும் அழிவற்றதாகும். இதனை நீங்கள் அதிசயமானது என்று ஏன் கூறுகின்றீர்கள் எனில் இது சிருஷ்டி என்ற மரமாகும் என்பதை அறிந்திருக்கின்றீர்கள். தந்தை எவ்வளவு நல்ல முறையில் புரிய வைக்கின்றார்! நாடகத்தில் ஒருவருக்கு எவ்வளவு நேரம் எடுத்துக் கொள்கின்றீர்களோ அதே அளவு புரிய வைப்பதற்கு எடுத்துக் கொள்வீர்கள். புத்தியில் வித்தியாசம் இருக்கின்றது அல்லவா! ஆத்மா மனம் புத்தியுடன் இருக்கின்றது அல்லவா, ஆக எவ்வளவு வித்தியாசம் இருக்கின்றது! நாம் ஸ்காலர்சீப் அடைய வேண்டும் என்பதை குழந்தைகள் அறிந்திருக்கின்றனர். ஆக உள்ளத்தில் குஷி ஏற்படும் அல்லவா! இங்கும் உள்ளுக்குள் வந்ததும், லட்சியத்தை எதிரில் பார்த்ததும் கண்டிப்பாக குஷி ஏற்படும் அல்லவா! இவ்வாறு ஆவதற்காக இங்கு படிக்க வந்திருக்கின்றோம் என்பதை இப்பொழுது நீங்கள் அறிந்திருக்கின்றீர்கள். இல்லையெனில் ஒருபொழுதும் யாரும் வர முடியாது. இது இலட்சியமாகும். இது போன்ற பள்ளிக் கூடம் வேறு எங்கும் இருக்க முடியாது, அதாவது அடுத்த பிறப்பிற்கான லட்சியத்தைக் காண்பிக்க முடியாது. இவர்கள் சொர்க்கத்திற்கு எஜமானர்கள், நாம் தான் இவ்வாறு ஆகக் கூடியவர்கள் என்பதை நீங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றீர்கள். இப்பொழுது நாம் சங்கமயுகத்தில் இருக்கின்றோம். அந்த ராஜ்ஜியத்திலும் கிடையாது, இந்த ராஜ்ஜியத்திலும் கிடையாது. நாம் நடுவில் இருக்கின்றோம், சென்று கொண்டிருக்கின்றோம். படகோட்டி (தந்தை) நிராகாராக இருக்கின்றார். படகும் (ஆத்மா) நிராகாராக இருக்கின்றது. படகை இழுத்துக் கொண்டு பரந்தாமத்திற்கு அழைத்துச் செல்கின்றார். அசரீரியான தந்தை அசரீரியான ஆத்மாக் களை அழைத்துச் செல்கின்றார். தந்தை தான் குழந்தைகளைத் தன் கூடவே அழைத்துச் செல்வார். இந்த சக்கரம் முடிவடையும் பொழுது பிறகு திரும்பவும் சுற்ற வேண்டும். ஒரு சரீரத்தை விடுத்து மற்றொன்றை எடுப்பீர்கள். சிறியவர்களாக ஆகி பிறகு பெரியவர்களாக ஆவீர்கள். எவ்வாறு மாம்பழத்தின் பெரிய பழக்கொட்டையை தரையில் போட்டதும் அதிலிருந்து பிறகு மாம்பழம் வெளிப்படுகின்றது. அது எல்லைக்குட்பட்ட மரம். இது மனித சிருஷ்டி மரமாகும், இதனை பலவேற்றுமைகள் நிறைந்த மரம் என்று கூறப்படுகின்றது. சத்யுகத்திலிருந்து கலியுக கடைசி வரைக்கும் அனைவரும் நடிப்பு நடித்துக் கொண்டே இருக்கின்றனர். அழிவற்ற ஆத்மா 84 சக்கரத்தின் நடிப்பு நடிக்கின்றது. லெட்சுமி நாராயணன் இருந்தனர், இப்பொழுது கிடையாது. சக்கரத்தில் வந்து பிறகு மீண்டும் இவ்வாறு ஆகின்றனர்.